

Załącznik nr 2 do zarządzenia Ministrów Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych z dnia 10 października 1968 r. (poz. 314).

WYKAZ CHORÓB, KTÓRE POWSTAŁY LUB UJAWNIŁY SIĘ WSKUTEK ISTOTNEGO POGORSZENIA STANÓW CHOROBYCH W ZWIĄZKU ZE SZCZEGÓLNYMI WŁAŚCIWOŚCIAMI LUB WARUNKAMI SŁUŻBY WOJSKOWEJ

Lp.	Nazwa choroby	Czynnik szkodliwy wywołujący chorobę
1	2	3
1	Gruźlica	Służba w warunkach trudnych (atmosferycznych, polowych), specjalnie niekorzystne warunki zakwaterowania sprzyjające zachorowaniu itp.
2	Choroba reumatyczna (ostra gościec stawowy), gościec przewlekły postępujący, zapalenie zeszywniające kręgosłupa, gościec zwyrodnieniowy, gościec tkanek miękkich oraz gościcowe zmiany układu krążenia i narządu wzroku	Długotrwała służba związana z pracą fizyczną narażającą stale na urazy mechaniczne oraz ujemne wpływy atmosferyczne
3	Przewlekłe stany zapalne nerwów	Długotrwała służba narażająca na ujemne wpływy atmosferyczne, oziębienie itp.
4	Choroba wrzodowa żołądka i dwunastnicy oraz przewlekłe powtarzające się nieżyty żołądka lub jelit upośledzające stan odżywienia	Długotrwała służba (co najmniej 12 miesięcy) w warunkach wymagających dużego napięcia nerwowego, zwiększonej odpowiedzialności i nieregularnego trybu życia
5	Podostre i przewlekłe zapalenie nerek	Długotrwała ciężka praca fizyczna, częste przeziębienia, a zwłaszcza dłuższe oziębienia ustroju i działanie wilgoci
6	Nerwice, które powstały w warunkach służby wojskowej	Ostre urazy psychiczne (nadmierne obciążenie obowiązkami służbowymi), związane z warunkami służby wojskowej
7	Choroby, do których powstania przyczynił się w sposób zasadniczy pobyt w niewoli, obozie koncentracyjnym lub innym miejscu odosobnienia przez nieprzyjaciela	Szczególne właściwości i warunki związane z pobytem w tych miejscach

315

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW OBRONY NARODOWEJ I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 15 października 1968 r.

w sprawie obowiązków organów wojskowych w zakresie załatwiania spraw zaopatrzenia inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin.

Na podstawie art. 37 ust. 5 i w związku z art. 63 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 11) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W razie zwolnienia żołnierza niezawodowego z czynnej służby wojskowej z powodu niezdolności do tej służby, stwierdzonej orzeczeniem wojskowej komisji lekarskiej, dowódca jednostki wojskowej jest obowiązany pouczyć żołnierza o przysługującym mu prawie ubiegania się o przyznanie zaopatrzenia inwalidzkiego, o organach uprawnionych do wydania decyzji w tej sprawie oraz o dokumentach niezbędnych do wydania decyzji.

2. Jeżeli żołnierz w chwili zwolnienia z czynnej służby wojskowej przebywa na leczeniu w wojskowym zakładzie leczniczym, obowiązek pouczenia go o przysługujących mu uprawnieniach spoczywa na komendancie tego zakładu; jeżeli jednak żołnierz przebywa na leczeniu w zakładzie leczniczym innym niż wojskowy, obowiązek pouczenia go spoczywa na dowódcy jednostki wojskowej, w której żołnierz ostatnio pełnił służbę.

3. Jeżeli okoliczności uzasadniają ubieganie się o przyznanie zaopatrzenia inwalidzkiego zostaną stwierdzone po zwolnieniu żołnierza ze służby wojskowej, obowiązek pouczenia go o przysługujących mu uprawnieniach spo-

czywa na szefie właściwego powiatowego (miejskiego, dzielnicowego) sztabu wojskowego.

§ 2. Pouczenie, o którym mowa w § 1, powinno być oparte na obowiązujących przepisach i obejmować między innymi wyjaśnienie:

- 1) że organem rentowym upoważnionym do ustalenia prawa do świadczeń przewidzianych w ustawie z dnia 23 stycznia 1968 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 11), zwanej dalej „ustawą”, oraz do przyznania tych świadczeń jest właściwy ze względu na miejsce zamieszkania żołnierza oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, do którego należy zgłosić wniosek o przyznanie świadczenia;
- 2) w sprawie ewentualnie przysługujących żołnierzowi dodatków do renty:
 - a) rodzinnego dla żony, dzieci, wnuków i rodzeństwa (art. 21 ustawy),
 - b) z tytułu posiadania orderu (art. 22 ustawy),
 - c) z tytułu wykonywania pracy naukowej (art. 23 ustawy);

w tych przypadkach dowódca (szef, komendant), o którym mowa w § 1, obowiązany jest także udzielić żołnierzowi pomocy w uzyskaniu odpowiednich dokumentów stwierdzających te uprawnienia;

- 3) że żołnierz zwolniony ze służby wojskowej z powodu czasowej niezdolności do tej służby, który w chwili powołania do służby wojskowej był pracownikiem, powinien — przed ubieganiem się o przyznanie zaopatrzenia inwalidzkiego — zgłosić się do zakładu pracy, w którym był ostatnio zatrudniony, w celu ustalenia prawa do zasiłku chorobowego (wynagrodzenia).

§ 3. 1. Żołnierzowi niezawodowemu zwolnionemu z czynnej służby wojskowej z powodu uznania go przez wojskową komisję lekarską za niezdolnego do służby wojskowej, który zamierza wystąpić z wnioskiem o przyznanie mu zaopatrzenia inwalidzkiego, dowódca jednostki wojskowej wydaje:

- 1) zaświadczenie stwierdzające datę wcielenia żołnierza do jednostki wojskowej w celu odbycia czynnej służby wojskowej oraz datę zwolnienia go z tej służby;
- 2) zaświadczenie o wysokości uposażenia stanowiącego podstawę wymiaru renty inwalidzkiej, obliczonego stosownie do zarządzenia Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 3 maja 1968 r. w sprawie składników uposażenia wchodzących w skład podstawy wymiaru renty dla niektórych inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Monitor Polski Nr 21, poz. 140).

2. Jeżeli żołnierz doznał uszkodzenia zdrowia wskutek wypadku zaistniałego w okolicznościach wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 1 zarządzenia Ministrów Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych z dnia 10 października 1968 r. w sprawie właściwości i trybu postępowania organów wojskowych w zakresie ustalania charakteru wypadków podczas służby wojskowej dla celów zaopatrzenia inwalidzkiego żołnierzy niezawodowych (Monitor Polski Nr 44, poz. 313) — dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz pełnił służbę wojskową, wydaje zaświadczenie przewidziane w § 11 tego zarządzenia.

3. Zaświadczenia wymienione w ust. 1 i 2 oraz dwa egzemplarze orzeczenia wojskowej komisji lekarskiej dowódca jednostki wojskowej przesyła wraz z dokumentami ewidencyjnymi żołnierza zwolnionego ze służby wojskowej do powiatowego (miejskiego, dzielnicowego) sztabu wojsko-

wego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania żołnierza.

§ 4. 1. Szef powiatowego (miejskiego, dzielnicowego) sztabu wojskowego — na wniosek żołnierza niezawodowego zwolnionego z czynnej służby wojskowej wskutek orzeczenia przez wojskową komisję lekarską niezdolności do służby wojskowej — jest obowiązany skompletować wszystkie dokumenty niezbędne dla ustalenia prawa do zaopatrzenia inwalidzkiego i przesłać je niezwłocznie do organu rentowego, właściwego dla miejsca zamieszkania zainteresowanego, w celu ustalenia prawa do zaopatrzenia inwalidzkiego.

2. Obowiązki określone w ust. 1 ciążą na komendancie wojskowego zakładu leczniczego, w którym żołnierz przebywa na leczeniu po zwolnieniu ze służby wojskowej.

§ 5. 1. Jeżeli żołnierz niezawodowy zwolniony ze służby wojskowej postanowił ubiegać się o przyznanie zaopatrzenia inwalidzkiego bez pośrednictwa powiatowego (miejskiego, dzielnicowego) sztabu wojskowego, sztab ten powinien wydać mu niezbędne formularze druków oraz zaświadczenia i dokumenty wymienione w § 3 i 4.

2. Odbiór dokumentów wymienionych w ust. 1 żołnierz powinien pisemnie potwierdzić.

§ 6. Jeżeli żołnierz niezawodowy ubiega się o przyznanie zaopatrzenia inwalidzkiego z powodu niezdolności do wykonywania zatrudnienia, powstałej już po zwolnieniu żołnierza ze służby wojskowej wskutek chorób lub urazów doznanych w czasie odbywania tej służby — właściwy powiatowy (miejski, dzielnicowy) sztab wojskowy na wniosek żołnierza lub na żądanie organu rentowego jest obowiązany sporządzić bądź uzyskać dokumenty wymienione w § 3 i 4 lub inne niezbędne dokumenty (np. zaświadczenie zakładu leczniczego) i wydać je zainteresowanemu żołnierzowi za pokwitowaniem albo przesłać je do organu rentowego.

§ 7. 1. W razie dłuższego przebywania żołnierza niezawodowego na leczeniu w zakładzie leczniczym wskutek ciężkiego wypadku pozostającego w związku ze służbą wojskową, komendant wojskowego zakładu leczniczego, a jeżeli żołnierz przebywa w innym niż wojskowy zakładzie leczniczym, dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz ostatnio pełnił służbę wojskową — może, za zgodą żołnierza, zwrócić się do dowódcy okręgu wojskowego (równorzędnego) z wnioskiem o wystąpienie do właściwego organu rentowego o przyznanie temu żołnierzowi zaopatrzenia inwalidzkiego jeszcze przed zwolnieniem go ze służby wojskowej. Do wniosku o przyznanie renty należy dołączyć dokumenty wymienione w § 3 i 4.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do żołnierzy odbywających okresową służbę wojskową, jeżeli w czasie leczenia pobierają przysługujące im wynagrodzenie.

§ 8. Przewidziane w § 1—7 obowiązki dowódców jednostek wojskowych spoczywają:

- 1) w stosunku do studentów i osób wymienionych w art. 62 ust. 1 pkt 2 ustawy — na kierownikach studiów wojskowych,
- 2) w stosunku do osób wymienionych w art. 62 ust. 1 pkt 3 ustawy — na szefach powiatowych (miejskich, dzielnicowych) sztabów wojskowych.

§ 9. 1. W razie śmierci żołnierza niezawodowego w czasie odbywania czynnej służby wojskowej, dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz pełnił ostatnio służbę, obowiązany jest pouczyć członków rodziny zmarłego żoł-

niezależnie o przysługujących im uprawnieniach rentowych i wskazać właściwy organ rentowy, do którego członek rodziny powinien złożyć wniosek. Jeżeli żołnierz zmarł w wojskowym zakładzie leczniczym, obowiązek ten spoczywa, na komendancie zakładu.

2. Dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz pełnił służbę wojskową, lub szef powiatowego (miejskiego, dzielnicowego) sztabu wojskowego jest obowiązany na żądanie organu rentowego przesłać niezwłocznie temu organowi:

- 1) zaświadczenie stwierdzające datę wcielenia żołnierza do jednostki wojskowej w celu odbycia czynnej służby wojskowej oraz datę śmierci żołnierza;
- 2) zaświadczenie o wysokości uposażenia stanowiącego podstawę wymiaru renty (§ 3 ust. 1 pkt 2);
- 3) zaświadczenie przewidziane w zarządzeniu wymienionym w § 3 ust. 2, jeżeli śmierć żołnierza nastąpiła wskutek wypadku zaistniałego w okolicznościach wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 1 tego zarządzenia;
- 4) zaświadczenie stwierdzające, czy śmierć żołnierza pozostaje w związku ze służbą wojskową, jeżeli nastąpiła w innych okolicznościach niż wymienione w pkt 3.

3. Jeżeli śmierć żołnierza nastąpiła w wojskowym zakładzie leczniczym, zaświadczenie dotyczące związku śmierci żołnierza ze służbą wojskową (ust. 2 pkt 3 i 4) wydaje i przesyła organowi rentowemu komendant tego zakładu.

4. W razie ubiegania się o rentę rodzinną przez członków rodzin osób wymienionych w art. 62 ust. 1 pkt 1—3 ustawy, szef powiatowego (miejskiego, dzielnicowego) sztabu wojskowego albo kierownik studium wojskowego wydaje odpowiednio zaświadczenia:

- 1) o przyjęciu na naukę do podoficerskiej szkoły zawodowej lub orkiestry wojskowej,
- 2) o odbywaniu zajęć szkoleniowych w ramach wojskowego szkolenia studentów,

- 3) o powołaniu do czynnej służby wojskowej lub o zwolnieniu z tej służby,
- 4) stwierdzające śmierć osoby wymienionej w art. 62 ust. 1 pkt 3 ustawy wskutek wypadku powstałego bez jej winy w bezpośredniej drodze z miejsca zamieszkania do miejsca stawiennictwa lub z powrotem,
- 5) wymienione w ust. 2 pkt 2—4.

§ 10. Wnioski w sprawie przyznania renty inwalidzkiej i rodzinnej, kwestionariusze okresów zatrudnienia i zaświadczenia w sprawie wysokości zarobku stanowiącego podstawę wymiaru renty (tylko w przypadku, gdy żołnierz przed powołaniem do czynnej służby wojskowej był zatrudniony) sporządza się na formularzach według wzorów ustalonych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Formularzy tych dostarczają właściwe oddziały Zakładu Ubezpieczeń Społecznych na zapotrzebowanie organów wojskowych.

§ 11. Dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz pełnił służbę wojskową, szef powiatowego (miejskiego, dzielnicowego) sztabu wojskowego właściwy ze względu na miejsce zamieszkania żołnierza, komendant wojskowego zakładu leczniczego oraz kierownik studium wojskowego — są obowiązani na żądanie organu rentowego udzielać stosownych wyjaśnień w sprawach związanych z ustalaniem prawa do zaopatrzenia inwalidzkiego dla żołnierzy oraz członków ich rodzin.

§ 12. Traci moc zarządzenie Ministrów Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych z dnia 18 grudnia 1958 r. w sprawie określenia obowiązków organów wojskowych w zakresie zgłaszania wniosków o przyznanie zaopatrzenia inwalidzkiego inwalidom wojskowym i członkom ich rodzin (Monitor Polski Nr 100, poz. 546).

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *W. Jaruzelski*
Minister Spraw Wewnętrznych: *K. Świąta*

316

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 5 października 1968 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Jaskinia Raj” obszar lasu o powierzchni 7,76 ha w Leśnictwie Zalesie Nadleśnictwa Dyminy, położony w miejscowości Dobrzyczka, w gromadzie Chęciny, w powiecie kieleckim województwa kieleckiego, stanowiący oddział 103 B pododdział a, według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres 1964—1973 r. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1 : 20.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

2. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych, dydaktycznych, turystycznych i krajoznawczych wychodni wapieni dewońskich wraz z rozwiniętą

w nich jaskinią krasową „Raj”, posiadającą najbogatszą z dotychczas odkrytych w Polsce jaskiń szatę naciekową oraz namuliska zawierające cenne warstwy kulturowe.

3. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- a) wycinanie drzew i pobieranie użytków drzewnych, z wyjątkiem wypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, których zakres określi plan urządzenia gospodarstwa rezerwatowego podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody; do czasu sporządzenia wymienionego planu dopuszczalne jest — po uzgodnieniu z konserwatorem przyrody — usuwanie drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia i powierzchni ziemi, z pozostawieniem w ziemi karpiny, oraz w razie potrzeby dokonywanie zabiegów pielęgnacyjnych,
- b) zmiana stosunków wodnych bez uzyskania pozwo-